

[Udenrigsministeren.]

det ærede medlem sagde, at betingelsen for, at vi kan bevare den fulde beskæftigelse, må være, at den samfundsmæssige balance genskabes. Det var det ærede medlem hr. Hans Rasmussens motivering for at have medvirket til omsen, og det er en motivering, som jeg tror enhver her i det høje ting kan godtage. Derfor er det naturligvis vigtigt, at den samfundsmæssige balance, der tilstræbes gennem omsen, ikke ødelægges ved aktioner for højere indkomster, der måtte blive foretaget samtidig. Jeg er det ærede medlem taknemlig for de bemærkninger, han gjorde, hvorefter nye generelle lønkrav ikke vil være hjemlet i de gældende overenskomster, og at man må henholde sig til den gældende dyrtidsregulering. Jeg synes, at disse bemærkninger fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussen får deres modstykke i de bemærkninger og i den forudsigelse om en lovgivning, som handelsministeren fremkom med.

Vi står over for et efterår, hvor vidtrækkende problemer vil melde sig: forhandlingerne om Englands deltagelse i det europæiske økonomiske samarbejde vil blive genoptaget til oktober, og samtidig hermed vil også de danske forhandlinger i Bruxelles blive fortsat. Først når disse forhandlinger er bragt til ende eller til en foreløbig afslutning, vil der være skabt klarhed over, hvilke ydre vilkår de danske erhverv i de kommende år vil komme til at arbejde under. Så længe der forhandles, må der desværre for alle vore erhverv og — det tror jeg vi alle, ikke mindst regeringen, beklager meget — særlig for landbruget være en vis usikkerhed til stede.

I overgangsperioden, indtil spørgsmålet om medlemskabet er blevet klaret, kan der endog være risiko for visse tab for landbrugs-eksporten i form af lavere priser eller hindringer for afsætningen af visse varer, et tab, som vi dog håber at kunne afværge eller minimalisere gennem de forhandlinger, vi dels har ført, dels fremover skal føre dels med den tyske forbundsregering, dels med fællesmarkedets organer.

For industriens vedkommende vil det være afgørende, om eksporten kan fortsætte. En betingelse herfor vil det vel være, at der i de lande, vi fortrinsvis afsætter vore industrivarer til, fortsat vil være høj-

konjunktur og høj beskæftigelse, og vi må håbe, det vil fortsætte i samme omfang som nu. Det vil også være meget afgørende for industriens vilkår, at de lave råvarepriser, der har været gældende nu et ganske langt stykke tid, vil fortsætte, og det må vi også håbe på.

Under disse omstændigheder er det afgørende for den videre udvikling her i landet og for valutaudviklingen, at vi ikke fortsat forøger det indenlandske forbrug i højere takt, end produktionen kan følge med til, og at de danske eksportvirksomheders konkurrenceevne ikke forringes ved stigning i det indenlandske prisniveau. Jeg tror, jeg kan sige det sådan, at det store problem, vi står over for i den kommende tid, er at holde igen på den opadgående bevægelse i avancer, priser og lønninger. Gør vi ikke det, kan det true den høje beskæftigelse, vi nu har nået, og som er et uvurderligt gode, først og fremmest for den danske arbejderbefolkning, men også for hele den øvrige befolkning. Det beror i høj grad på den politik, der føres her i landet, om vi kan fastholde produktionsfremgangen og den høje beskæftigelse, og det centrale er, at erhvervenes konkurrenceevne over for udlandet styrkes. Det gælder eksportvirksomhederne, men det gælder også de mange virksomheder, der arbejder for hjemmemarkedet i konkurrence med importvarerne. Svigter valutabalancen, fordi vore virksomheder ikke er konkurrencedygtige, vil det volde store vanskeligheder igen at rette stillingen op, og der vil da være alvorlig risiko for, at det ikke kan ske uden konsekvenser for beskæftigelsen.

Dette må være den hovedlinje, der skal præge dansk økonomisk politik i den kommende tid, og den omstændighed, at det landbrugsforlig, vi her udmønter i en lov, har været nødvendigt, gør ikke denne nødvendighed mindre for os på andre områder.

Vedrørende det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som er stillet af det ærede medlem hr. Mose Hansen, skal jeg kun sige, at det må regeringen afvise. De metoder, der her foreslås bragt i anvendelse, vil ikke være acceptable for regeringen.

Carl Petersen: Når jeg har bedt om ordet i anden omgang, er det ikke, fordi jeg vil